

Egy krajczáros.

Egész évre	
betekintet	
10 drb . . .	3 frt 60
50	16 . 80
100	33 . 60

TREÁS KÉPES Herkó Páter

Egy hónapra	
betekintet	
50 drb . . .	1 frt 40
100	2 . 50
200	5 . 60

VÁKÁR P. ARTHUR.

Megjelenik minden vasárnap.

MARKOS GYULA.

Szerkesztőség Budapest.

RÁKÓCZY SZELLEME KASSÁN.

R. F.: Fel, a magyar szabadság hősi szent védelmére, akinek még ép keze, lába van!

Többen: Micsoda beszéd ez már megint? Hiszen ez még nem is kapott tőlünk semmiféle céhlevelet!...

Ne hallgassuk!

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ==

JÖN A SÁSKA

Kálmán garas, hát még most sem látod ezt a rettenetes sáskát?
De hogy nem, szögám, hiszen már fel is állítottam ellenük a kereplőket!
Nem kereplő kell ezeknek, uram, hanem tűz, víz, meg csizmasarok! Gyöngyöztini egyenkint, mihelyt tessék!

A zsidó hős.

(A francos-germán háború.)

Beschneider bankár kétszáz ezer márkát jutalmat ígért ki annak a zsidó katonának, aki az ellenség zászlóját elveszi és bemutatja. Egyszer csak beront hozzá egy porlepet, lepett zsidó káplár, keszében az ellenség zászlójával s követeli a kétszáz ezer márkát.

— Nagyon szép, nagyon derék — mondta a bankár, de nem veszem el, óvakodok a jutalmat mindig kiadni, míg a dolgot igaz voltáról meg nem bizonyosodott.
— Hozzá előbb egy bizonyítványt a tábornoktól, hogy ezt a zászlót csakugyan te vetted el az ellenségtől — szóltott a katonához.

Megőh a bizonyítvány. Sajna ugyan, de igaz, hogy ezt a zászlót csakugyan X. Y. zsidó vette el az ellenségtől. Bleichröder fizetné a kétszáz ezer márkát szó nélkül.
— Miatán azonban a zsidónál volt már a pénz, egész bizalmasan így szólítja meg a zsidó hős:

— Hítszes barátnom, a pénz már az öné — de meg bocsásson, ha meg egy bizalmas kérdést kockáztatok meg. Mondja meg ön igaz lelkére, hogyan jutott ennek a zászlónak birtokába?
— Hát csak úgy, hogy huszonöt procentbe kaptam meg egy francos zászlómartól, aki szintén valóban edj zsidó! (A G.)

Okos szabó.

— Májusra ut, azt izente edes apám, hogy eből a rozs nadrágból varrjak nekem az élnöpre egy új kabátot aztán a maradékból Piskának egy sapkát a többi meg edes anyám főniké szerezze.
— Mondja meg edes apának, íam, hogy nyitasson magának egy vendégszobát Angyalföldön, aztán te, meg anyád szobjatok ki a kabátot meg a sapkát én majd aztán meg varrom.

Jótekonyság.

(?) A legnagyobb tehetségű számszónok legfőbbnyire igen jószívű. Maliban Maria egyszer Napolyban szerepelt és egy külön angol azzal adott éirágadatlanságot kifejezést, hogy csak akkor egy ezutános utólványt rejtett el. A sáró földöl azonban célt tévesztett. A nagyművésző a hangok elő lépett és hangosan olvasta:
— Utólvány az angol bankra, ezer font sterlingről, Napoly szegényei számára.

Mennydörgő társaihoz jutalmazta nemes lettét.

Diderot-hoz jött egy szép napon egy ehezó, nyomorgó nő. Diderot segített volna szivesen, de magának sem volt pénze. Végre eszebe jutott valami. Hirtelen leült és írni kezdett. Itt pedig ön maga elier egy igen sikerült, de igen maró és sértő szöveget.
— Vigye el ezt az órtelmes terhesnek, aki halálos ellen- segem Áz majd fényesen megfizeti.

És a nyomorgó nő csakugyan huszonöt aranyat föszárral kaptott érte. De mikor a dolog kiszivárgott egész Paris Diderot-é ünnepeire esküdözött.

Az öreg Dumax is nagyon jóteköny volt. Egyszer valaki őreg székbe jött hozzá, aki nemcsak volt kéréző természetű. Hűbör megfogadta mai Dumax. Az öreg utra is a dolgot:

- No, már megint mi kell?
- Öven frank.
- És ugyan mire?
- Ah, a feleségem hát meg is nem tudom eitemmelni. Dumax mereven ránézett.
- Tudja mit, ötven frankom nincs, csak egy százfrankos bankjegyem van tartva meg az egészét a másik feleségem temetése is, de azután én lassan ám tovább.

A szíves jótekönyvű eszmepolgót.

A hozomány.

(?) A semm. Márk ter egyik kis vendéglőjébe amilyenek ket a otas városos az újkor elejen tele voltak, magános ut lepett be és megkezdett egy kutos asztalnál. Tenyére haj totta fejt z elpindolozott. A szomszéd helyiségből ekkor lepett ki a vendéglős hölgy. Sőt kevesesen:
— Mi a bajod, tellem? — kérdezte a vendég részvelet.
— Ah, az ön öm segített szék!
— Ki tudja? — Je az ilyen! Csak mondd el a bajodat.
— Hát itt volt a jegyesem — regés szerették egymást, te az apám elutasította.

- Miert?
- Mert mife vagyona.
- És mennyi kellene neki?
- Háromezer lira.
- És akkor megkapas?
- Igen. Ah, de neki sóha sem lesz annyi pénz.
- No várjatok!
- Az idegen hitetlen elővett egy darab papirt és lerajzolta a saját kezét.
- Ugy! — szólt mikor a rajz keszen lett — vidd el!

ezt flambo bibornóknak és mond meg neki, hogy annak, aki ezt rajzolta, sürgősen kell három ezer lira.
— A leány nem nagyon bírt akkor benne, de mégis elment. Öromében elig jutott székhez, ugyan a pénzt megkapta. A vendég pedig behívtá a kórcsárosát és rögtön megtartata a kérelmét. Az esküvőn is ott volt és persze ő vol az énnep- lés központja. S egy boldog pár és idővel sok szép gyermek áldotta imádjában naponta — Michel Angelo Buonarrotit.

A kedély fölesigazása.

D. L. e.-i plébanos sok tekintetben második családja volt. Félaskosságok; nála a szónoki képesség a az erős, érces hang ikertestvérek voltak.

Egy ízben ő — híves időfellet fölöszónokjává. A küllőben is érékény ember, amint legközelebbi vasárnap a szószóló meit, így kezdte prédikációját.

— Se a Dunán innen, se a Dunán túl! (A nép erősen tittel, a csord. halott.)

— Se a Tiszán innen, se a Tiszán túl! (A hallgatóság előre hajotva, leszárt vázkozzal teljes.)

— Se a Mátrán innen, se a Mátrán túl! (A hívek való- sággal fölállának.)

— Nuncsenek olyan háládanan teremtések — mint az ő — nek! (Egy szanas — minden test szó nélkül vissza- hanyatt!) (K. I.)

GONDOLATOK

(Z.) Aki haltra székül, tulbeésült jötenék öteket.

Az előtt aki világot, nem akar ragyogni — ma világot nem akar, aki ragyog.

Sok ember boldig remél, his most nem hat sohó szököt.

Elveszett boldogságról jigit az is, akinek voltason volt.

A nő rendszerint semmire sem tudnak beszélni, de azért hallgatni sem tudnak semmiről.

A kőlényezé olyan, mint az ebresztés: nem hiagy áldára sóha.

A hársza olyan, mint a sénécseny: nem igen válogat, hanem elkorja, amellyek előbb ér.

Dr. Hébervár Légrabbi Kérelsz

Idélek szerkesztőből az utóiratban az a szerkesztőjében.

Way van! Sini boráthom ölje meg és írja: Válság! Szűh okvetlen bukkik, Makkai is okvetlen bukkik. Azaz hódj megállj és Makkai thöröjön ki! Vad legatbb is később éret hadjon böns. Mert végre is lehetne ez edj miránk vissza- vágó ellás. Irja! Hébervár rendületlen áll. Mert Hébervár a legelső kórházmányozó miniszter. És azis van ő a legelső kórházmányozó miniszter, mert — — mert csak elütközésgűd nem lüve a Hérban edj sorshoz.

Irja! Bányá a láthatáron, Thozsa a láthatáron, Wékherle is a láthatáron irja! Azaz hódj megállj. Köt is lehetne még a láthatáron hom? Hopp! Irja! Khatly a láthatáron, Kuen-Hébervár is a láthatáron. Láthatáron, ezt huzzon át, hadd lakon az a hasonthalan Széll, hódj megyi nadj föfött hódjok mi a láhatárra mozgásháni, ha nekünk ugy tojik.

Es had kőkádja meg magis künjába szubvenció nélkül. Azaz hódj megállj, szubvenció, ezt a díjölletes szót táb- rúljón kit. Nem is érdeml meg ez a kórhász szó edjáltozó, hódj a szótharban legyen. Hanc azit udj thörle csak kit, hódj esetleg ha akar, had vedjen csare az a hasonthalan Széll, aki ha meg nem vont volna azt máhulánk, hát mos Hébervár se othaza Bécsebe Válság se volna. Széll se írja. Bányá se volna a láthatáron sőt Kállay és Hébervár se.

Hancm ezen, irja! A kórhászai thárgyalásoknál, Széll elatá a magyar állapohat. Ez éppe aból khávelek, mert magis se nincs még khégyeres. Szóval, Széll sajnáton le, atóh csak thod. Száz saurást a hasába és száz feragó a fej behára Makkával együtt! Azaz hódj Makkai thöröjön ki! Ujó, nehogy az a kórhász, husos képi paraszt, aki máhul nem restit kibuktatni, meg elibozzon naút.

Apponyt hagyjon lesegálnni. Bányá vártána pedig — érdemei ezt hozzon alá kessitüz — magasztalon az egyez. Híjja, csak nem is lesz hamarjába thibis olyan államért, aké nekünk edj csapásra olyan ólesőn bióhóhison edj kher- rület — azaz hódj megállj és ne ulla.

Már meg nevet! Mit nevet maga? Ezt is maga ezt? Maga a Kozmák Bányával edjitt edj igazí nad?

A jubiléus olyan, mint a taps, minőt a cigányok adnak — jó nóuért, azzal a kivétellel, hogy a jubiléus nem mindig tölöl el ar.

Nászajándék

— Mit the szótis, baráthom, ahöz a khomisz Bletius Nichob, akli nekem az esküvőre külföbe edj jökhura láda hulbaport.
— No és the hogyan viszonszort edj?
— Hát khátham a khomisznak edj Jada pholoskanaport.

Kurába vetnek csak jó magyaron, Velestál nyargal apgon.

Nemet tudomány a művetép, Iobb lesz csak kímúzd, testem.

Nacsedsós Vázsonyelev Vilmos demokra- tikos, praktikós, taktikus verséből

Öseimtlí örököltem Nyulbört, föbürt szép nagy számmal Khellemesen elosevegtünk Minden este tháitkámml. Azt mondanak ma, íam, hogy Pusár kéll a drága honnak. Lehet, Vilmosokban, ámdé Szép — jó g'seft kell a zsidónak!

Nemességünk nem odadjuk Andrásyakkak áruba. Régib az, mint Esterházy, Forgách, Zay, Szemere Haba S nem hitvány, rongy kutyabör, de Nyulbör házunk diploma. S készit élvésztékes Hízott tudnak sárga mája.

Lezad van, thátfelben: Nemesség csak khiméra Egy Rákóczy? Egy Széchenyi? Ért elditem mit sem ér ma. Mert én vagyok egy demokrák. Terdadáros füvedre! Pusztuljon az arisztokrát, Vesszen minden csopp két vére!

Vesszen, thlam! De ne feledj, a Na a rebach egy kánja! Grótot, bárot meg ne vessé, Mihelyt kövér pió khálja. Töböt hoz az, mint hat-bétszáz Nyul, vagy löbör a konyhára. Demokratá szért lehetes, Csak a rebacht tessé várv.

A mágná-pénz is van oly jó, Mint a splézek koronja. S ha gyalázod is a dzentrit: Prakszod ne ignorálja! Iparközöd, hogy mindenkor. Tímve legyen az erősítied. Demokratá! A pénz szolja Thied patlárt éretyed!

Bonbon.

Élvtagadás.

— Miért zártak ki Pébert a vegetáriusok?
— Mert rajtakapták, hogy a körmét rájád.
— Hiszen az még nem volt szalmái!
— De számarhus mégis csak volt,
— A javid-mezetteh.

Élvégvázát

— Micsoda? Ön maga borotválkozik, hoiolt a borbély- lyal egy hárban talik?
— Igen ám, csak hogy én szerettem az ő feleséget s azóta aszondja, hogy az ő élte se biótos.

Árverés.

A mágnás évek elejéről szól a nota, amikor a hémet cseréparizst sáros csarnával feködt a szafonban a borsony pantalon és az agyban a selyempaplanon.

A egyven-ötven közközosa pedig segített a háziurat felett, kifosztani. Mikor ná az som-segített, összesenoták a nemadós urak hoiójút egy közös kanváris és pólum- áron elieiták.

Jóvalót magyar ember persze nem licitál! Hancm a zsidó már akkor a zsidó volt. Nem nézte, hogy honnan jón a rebach. Harafizig, nemzeti érety giúj a vaknak a szivárvány szines.

Összebeszéltek az urak s a botjuk végébe áhgyetvet verettek, s aztán amélt zsidó licitált, azt jót oldalba tapasz- talak.

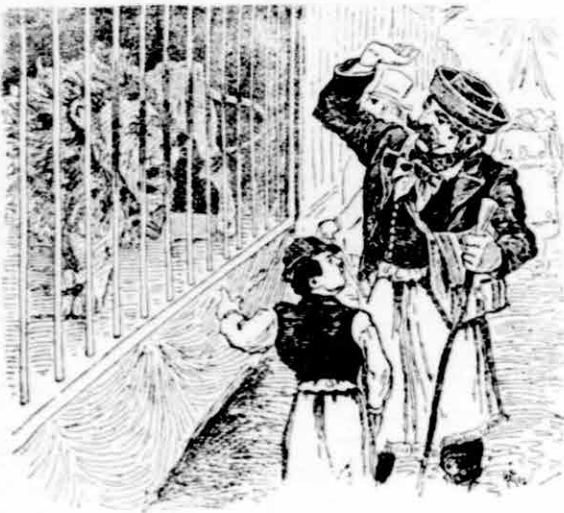
— Já! Jajaj! — hangzott élvencor a zsidó fájdalom- nyilatkozat.

— No mi az? — kérde az ügyetes tuzé.

— Itt az urak szurkálnak — mondják a mindenhat kormánybiztosnak.

— Nem igaz, kormánybiztos ur! Mi is ár-

Mi eszi meg a magyar embert.

— Éd's apám. Ugy-e, ez az oroszán nemcsak az afrikai vadembereket eszi meg, hanem minket magyarokat is megenne, ha kieresztenék?
 — Ej, éles fiam, de nem oroszák ám azt ki! Meg után a magyar embert nem is az oroszán eszi meg, hanem az asó!

Aratási idill.

Magyar gazda: Már hogyan kellene földművelővé lennie az emberek, ha azok aratnak, akik se nem szántottak, se nem vetettek, jótszákát harom!

Hol van a kis Jézuska?

Tessék megkeresni. Itt is, ott is.

Előfizetési felhívás.

Az «Egykrajcáros Herkó-Páter» előfizetési ára
 1 példány hetenkint egész évre 1 frt 20 krajcár.
 1 « « félévre — « 60 «

A „Magyar Herkó-Páter“ 5 pályadíjat hirdet.

1. pályadíj: 2 ezer korona,	3. pályadíj: 500 korona,
2. pályadíj: 1 ezer korona,	4. pályadíj: 250 korona,
5. pályadíj: 200 korona.	

Az 1-ső pályadíjra igényt tarthat mindazon előfizető, ki az «Egykrajcáros Herkó-Páter»-ből 100 példányt rendel vagy gyűjt és azt egész évre ki is fizette.

A 2-dik pályadíjra igényt tarthat mindazon előfizető, aki az «Egykrajcáros Herkó-Páter»-ből legalább 50 drbot rendel vagy gyűjt és annak árát egész évre ki is fizette.

A 3-dik pályadíjra igényt tarthat mindazon előfizető, aki legalább 25 «Krajcáros Herkó-Páter»-t rendel vagy gyűjt és azt egész évre ki is fizette.

A 4-dik pályadíjra igényt tarthat mindazon előfizető, aki legalább 15 drb «Krajcáros Herkó-Páter»-t gyűjt vagy rendel és annak árát egész évre ki is fizette.

Az 5. pályadíjra igényt tarthat mindazon előfizető, aki legalább 1 példányban megrendeli a «Krajcáros Herkó-Páter»-t és azt egész évre ki is fizette.

A pályadíjak február 15-én fognak kihirdetenni. — A pályázatok közjegyző előtt sorshuzással döntetnek el. — Az 5-ik pályadíj minden év negyedben megújítatik és minden előfizető igényt tarthat rá.

Tessék szerencsét próbálni!

Megrendelési cím:
 Magyar Herkó-Páter, Bpest, József-körut 49.

Mindnyájunk kész szolgálja
 A Magyar Herkó-Páter szerkesztősége,
 Budapest, József-körut.